

הוא נבילה, והוא "מטמא בגדים אבית הבליעה".

עופות שהם פסולים לקרבן, כגון –

הנרבע על ידי אדם, והמוקצה [הקצהו וייחדו לתקרובת עבודת כוכבים], והנעבד [השתחרר לו ועשאו עבודה זרה], והאתנן [שניתן לזונה בשכרה], ומחיר כלב [שהוחלף בתמורה לכלב], וטומטום, ואנדרוגינום –

אם הקדישן להיות קרבן העוף, ומלקן –

הרי אלו מטמאין בגדים אבית הבליעה.

שהיות וכל אלו פסולין להקרבה, מליקתן נבילה.

ונבלת עוף טהור מטמאת את האדם והבגדים שעליו – בשעה שבולע אותה בבית הבליעה.

רבי אליעזר אומר: עופות שהם טומטום ואנדרוגינום שהוקדשו ונמלקו – אין מטמאין בגדים אבית הבליעה, מפני שהם כשרים לקרבן.

שהיה רבי אליעזר אומר: כל מקום שנאמר "זכר" ו"נקיבה" – כגון בקרבן בהמה – רק בו אתה מוציא טומטום ואנדרוגינום מביניהם, משום שצריכים הם להיות זכר ודאי או נקיבה ודאי.

ואילו עוף, הואיל ולא נאמר בו "זכר" ו"נקבה" – אי אתה מוציא טומטום ואנדרוגינום מביניהם.

הרי למדת שאנדרוגינום בהמה פסול להקרבה, ומוכח שלא לכל אמר רבי אליעזר

שהאנדרוגינוס זכר הוא.

אמר רב נחמן בר יצחק: אף אנן נמו תנינא, שלרבי אליעזר, אנדרוגינוס פסול בבהמה להקרב למזבח:

שכך למדנו בברייתא: **רבי אליעזר אומר:**

הכלאים וטריפה ויוצא דופן טומטום א-ת9 **ואנדרוגינוס פסולים הם לגמרי, ולא קדושין, ולא מקדשין ומפרש לה ואזיל.**

ואמר פירש שמואל:

לא קדושין בתמורה. כלומר, לא מיבעיא שאם הקדישם אינם קדושים בקדושת הגוף, אלא רק בקדושת דמים בעלמא, כמי שהקדיש דקל וכמו המקדיש בעל מום. אלא אפילו אם המיר עליהם [שבבעל מום חל קדושה], הם אינם קדושים.

ולא מקדשין בעושה תמורה, שאם המיר את קדושתם בבהמה אחרת – אין תמורתם קודש.

ומסקינן: **שמע מינה,** שלרבי אליעזר אין אנדרוגינוס קדוש.

שנינו במשנה: **רבי אליעזר אומר חייבין עליו סקילה בזכר:**

תניא: אמר רבי: כשהלכתי ללמוד תורה אצל רבי אלעזר בן שמוע, חברו עלי תלמידיו כתרנגולים של בית בוקיא [תרנגולים של אותו מקום בקיאים וחרפים הם, ואין מניחין תרנגול זר ביניהם], ולא הניחוני ללמוד אלא דבר אחד במשנתינו, והוא: **רבי אליעזר אומר: אנדרוגינוס – חייבין עליו סקילה בזכר.**

הדרן עלך הערל